

Helle Degn (S):

Om SF's forslag har Socialdemokratiet den bemærkning, at vi synes, det er et udmærket forslag. Vi kan tilslutte os ideen og tanken i det. Det er en rigtig tanke, at folkeskolens elever skal have lejlighed til at orientere sig lidt bedre, og at undervisningen og den almene opmærksomhed i folkeskolen også rettes imod de meget spændende projekter, som SF i bemærkningerne til forslaget gør opmærksom på.

Vi har behov for at udvide vort begrebsapparat i retning af, at fred er noget, der skal arbejdes for. En konfliktløsningsmodel er noget, som børn og unge skal oplyses om og have lejlighed til at stifte bekendtskab med og debattere. Det, de er mest informerede om, er konflikters løsning via vold.

Det er et spændende emne, og vi synes, det er et godt forslag. Vi vil gerne give det tilslutning.

Kirkegaard (KF):

Der er god grund til i skolen at beskæftige sig med så vigtige emner som krig og fred, internationale forhold og bedre forståelse mellem verdens folkeslag. Historien har for længst belært os om, at disse emner har stor, ja kan have næsten katastrofal betydning for menneskeheden. Men vi kan ikke støtte SF's forslag, og det har vi to gode grunde til.

For det første er det en rigtig dårlig idé at placere denne vigtige undervisning i rækken af obligatoriske emner uden selvstændigt timetal. Rækken af disse emner er lang nok i forvejen, og kvaliteten af den undervisning, som er placeret i den, er ikke altid overbevisende. Undervisningen hører mere naturligt hjemme i f.eks. fagene historie, geografi, samtidsorientering, som undervisningsministeren gjorde opmærksom på.

For det andet viser forslaget bemærkninger med al ønskelig tydelighed, at SF ikke ønsker en alsidig undervisning. Man henviser f.eks. til en række fredsbevægelser, som undervisningen kan tage udgangspunkt i, så undervisningen kan foregå på, som man siger, alsidig og ikke-manipulerende vis. SF overser ganske det faktum, at en betydelig del af danske forældre har synspunkter om krig og fred, som er helt anderledes end fredsbevægelsernes synspunkter. På baggrund af historiske erfaringer har man den opfattelse, at det i et demokratisk land som Danmark er en god idé at udvise forsvarsvilje

og forsvarsevne over for hensynsløse diktaturstater. Det er denne holdning, som ligger bag Danmarks tilslutning til NATO, som vel med rette kan betegnes som historiens mest betydningsfulde fredsorganisation. Men sådanne synspunkter er der åbenbart slet ikke plads til i SF's fredsundervisning, og derfor duer deres opskrift ikke.

Det er i øvrigt karakteristisk for SF's holdning, at i den endeløse række af ord i forslaget bemærkninger er ordet »frihed« kun sluppet gennem censuren og korrekturen én gang, nemlig dér, hvor man citerer vores udmærkede FN-ambassadør.

Det Konservative Folkeparti afviser SF's forslag, og vi er overbevist om, at et stort flertal af danske forældre ønsker, at deres børn i skolen kan være i fred for SF's ensidige og påtrængende fredsundervisning.

Britta Schall Holberg (V):

Jo mere man læser i SF's forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen, jo mere bliver man klar over det umulige i at lade emner som fredsoplysning og international forståelse være forbeholdt et enkelt obligatorisk emne i skolen.

Der er i grunden ikke mange af SF's meget ordrige bemærkninger, jeg er uenig i. Jeg er af den overbevisning, at vi herhjemme trænger forfærdeligt til større international åbenhed. Men jeg er lige så sikker på, at skal vi nå de høje mål, så er det helt nødvendigt, at emnerne indgår som en integreret del af den samlede undervisning.

Jeg synes heller ikke, erfaringerne med samfundsorientering som obligatorisk time giver anledning til større tiltro til, at en lignende disciplin inden for det internationale ville have større succes hos eleverne. For at tingene skal føles vedkommende for dem, tror jeg det er nødvendigt, at lærerne tager emnerne op i forbindelse med emner, der i løbet af dagene indbyder til en samtale om disse internationale ting.

Jeg er altså bestemt ikke uenig i intentionerne i SF's forslag, og jeg mener, det er glimrende at animere lærerne til at tage disse diskussioner med eleverne i den daglige undervisning, men i parentes bemærket naturligvis på et bredt grundlag, for det er jo ikke meningen, vi skal missionere, men oplyse. Det er vigtigt, at man tager det op i historie, i religion, i dansk, i litteratur, i stileskrivning osv.